

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΦΡ. 10.ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ-ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Γ. ΜΟΛΦΕΤΑΓΡΑΦΕΙΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
54 - ΟΔΟΣ ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ - 54Ο Γιάννης κι' ο Μαρκής
μιλούνε κι' άπορείς.

Γ.—

Και τώρα πλέον, βρε Μαρκή,
πώτελειώσαν' οί χοροί
κι' εξέλιπον οί εϋθυμοί παληάτσοι, κι' άρλεκίνοι,
τί άλλη διασκέδασις προώρισται νά γίνη;

Πού νυν θά στρέψωμεν τόν νοϋν
και πώς ή ώρες θά περνοϋν
του Γούναρη και Ράλλη
ώς πού νάρθη τρελλότερο τ' άλλο' καρναβάλι;

Τώρα πού κόβει' ή χαρά
και δεν θά βλέπης μασκαρά
κάθε κοσμοπολίτη,
άλλ' έν νηστείαις αϋστηράν
τήν Σύνοδον την Ίεράν
μέ τ' Μητροπολίτη,
τώρα πού επιβάλλεται από χορούς ν' απέχωμεν
και ντόμινα δεν έχομεν
νά μετεμφισθώμεν,
εις τί συμφέρει έθνικώς νά έπασχοληθώμεν;

Μ.—

Άφού κρίσιμους έποχάς τοιαύτας διατρέχομεν
πού κυβερνήσεις έχομεν
προσωρινάς κι' έκτάκτους
κι' άφού αί κυβερνήσεις μας τής νεολαίας φείδονται
και παρατάσεις δίδονται
εις τούς άνυποτάκτους,
θαρρώ πώς ανακούφισις θάν' έθνικώς μεγάλη
νά μάς δοθ'η παράτασις και για τ'ο καρναβάλι,

Έδω π' απαγορεύεται συμμετοχή και δρασις,
βόας επιχειρήσεων είν' αί διασκέδασεις.
κι' ή σεβαστή κυβερνήσις υπ' όψιν της ας λάβη,
πώς τ'ο άσού μοναχά τόν κόσμον τόν άνάβει
κι' αϋτό τ'ο έπιφώνημα
είναι τ'ο μόνον φρόνημα
πού την ψυχήν τ'ου Έλληνος την καιει σαν καμίνι
κι' αϋτό θαρρώ πώς σύμβολον του Έθνους δ' άπομείν'η.

Γ.

Αϋτό τ'ο φρόνημα κι' εγώ ν' ακολουθήσω θέλω.

κ' όσο βασταίνουν οί καιροί
πού τ'ο κανόνι θά βαρ'η,
νά μή σ' ακούσουνε, Μαρκή,
νά λες για Βενιζέλο,

γιατί ο χωροφύλακας άμέσως θά σ' άρπάξη
ώς λίαν επικίνδυνον στη δημοσία τάξι.

Υπηρεσίας σοβαράς στο Έθνος θά προσφέρης
μέ τ'ο νά λες τ'ο πώς γλεντιάς και τί παιγνίδια ξέρεις.
Μεγάλως θά σ' εύγνωμον'η, Μαρκή, τ'ο Ύπουργείο
αν υποδείξης κάθε τί
πού τώρα τη Σαρακοστή
νά προκαλέση μπριό,

άλλ' αν τολμήσης νά σκεφθ'ης Λευτέρη και πατρίδα,
έπ'ηρ' ο διάολος και σε και την εφημερίδα!

Μακράν, μακράν αί σοβαράι περι πατρίδος σκέψεις!
Μπορείς νά έχης δηλαδή και όνειρα και βλέψεις,
πλην ταϋτα μόνον έχετα την ώρα πού κοιμάσαι
κι' όταν ξυπνάς λησμόνα τα· ποτέ μήν τ'α θυμάσαι!
Τ' Αγαθαγγέλου διάβαξε καθ' ύπνον τη φυλλάδα
και όσο θέλεις βλέπε τη μεγάλη την Έλλάδα
άλλα μη φθάσης και ποτέ εις την άνοησία
νά π'ης πώς άποζήτησες τη δρασί του Μεσία
γιατί θά γίνης μισητός άμέσως άφ' τ'α πλήθη
πού περιμένουν νά λυθ'η
χωρίς τουφέκι και σπαθί
τ'ο μέγα παραμϋθι!

Μην περιμένης προκοπή του φύλλου σου καμμία
αν π'ης πώς βλέπεις πανταχού την έθνική ζημία.

Θ' άκμάσης οικονομικώς
και για προφήτης έθνικός
έλπίζω νά περάσης,

αν γράφης πώς μάς έσωσε ή τ'ων γερόντων δρασις
κι' αν θέλ'ης ν' αποκτήσουμε τ'ο σέβας όλουνώνε,
τ'ο Βενιζέλο προ παντός νά θεωρ'ης ζουρλόνε.

Αν θέλ'ης νάσαι προσφιής
και στούς πατέρας της Βουλ'ης
και στούς απαλλαγέντες,
όσο 'μπορείς άπόφευγε της σοβαρές κουβέντες.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΕΥΤΕΣ
ΤΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟ ΛΕΓΕ ΤΟΥΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ.
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

"Αν θέλεις νὰ μὴν εὕρουμε μελάδες στὴν Ἀθήνα,
μὴ γράφης πῶς πλανώμεθα
ἀλλὰ πῶς κυβερνώμεθα
μὲ τοὺς γερόντους φίνα.

Καὶ νὰ προσθέτης μάλιστα εἰς τὰ γραφόμενά σου,
πῶς μᾶλλον γερμανόφιλον εἶναι τὸ φρόνημά σου
ἀλλ' ἐπειδὴ φοβώμαστε λιγάκι τὴν Ἀγγλία,
ὑπάρχει ἐν τῇ στάσει μας ποιά τις ποικιλία.

Αἰσθήματα πολεμικά,
τούτέστιν Βενιζελικά
ἂν ἴσως κι' ἔχεις, πνίχτα
καὶ μὴν τὰ ξαναθυμῇς γιατί θὰ φύγῃς νύχτα.
Ἄκου κι' ἐμὲ ποῦ σοῦ μιλῶ·
κι' ἂν ἐννοῇς ἓνα καλὸ
στὸ ἔθνος σου νὰ κάμῃς,
κάτσε καὶ κοροῖδενε μὲ τὰς ἐπὶ Δυνάμεις,
ὅπως ὁμπάρμπα Στέφανος καὶ οἱ συνυπουργοὶ του
καὶ οὕτως χαίρει' ἡ Ἑλλὰς εὐνοίας ἀπολύτου.

"Αν ἐννοῇς ἀρμονικῶς τὴν λύραν μας νὰ κρούσωμεν
καὶ ὄχι νὰ προσκρούσωμεν
μοιραίως εἰς σκοπέλους,
νὰ μὴν ἐνδιαφέρεσαι ποσῶς γιὰ Βενιζέλους.
Στὸ Βασιλεῖα νᾶς' εὐπειθής·
καὶ χάριν του νὰ προσπαθῇς
σὲ κάθε σου τραγοῦδι,
νὰ κρύβῃς ὅσον δύνασαι τὰ χρόνια τοῦ Σκουλούδη.

"Αν θέλεις νὰ μᾶς σέβονται καὶ νὰ μᾶς καληορίζουνε
κι' ὄχι νὰ μᾶς γαυγίζουνε
οἱ ἔφεδροι σὰν σκύλλοι,
πρέπει νὰ εἶσαι σύμφωνος μὲ τὸ Χαλκοκονδύλη,
ποῦ κατὰ τῆς πολιτικῆς τοῦ Γίγα ἐξανέστη
καὶ μᾶς τὸν ἔστειλ' ὁ Θεὸς μέσ' ἀπὸ τὸ Τριέστι
τὰς ὥρας ταύτας τῆς δεινῆς συγχύσεως τοῦ κράτους,
νὰ μᾶς φωτίξῃ ὁ σοφὸς
μὲ τῆς «Ἡμέρας» του τὸ φῶς
κι' ἐμᾶς τοὺς ἀγραμμάτους.

"Αν ἐννοῇς ν' ἀγαπηθῇς,
τὸ πρόγραμμα ν' ἀκολουθῇς
ποῦ θέλ' ἡ ῥωμηοσύνη.
Στὴ μέση μόνον γιὰ στολὴ νὰ τῶχῃς τὸ σπαθάκι σου·
καὶ σύμφωνα μὲ τὸ συρμὸ ξοῦριζε τὸ μουστάκι σου
γιὰ νὰ συναγωνίζεσαι τὴν κάθε δεσποσύνη.

Λέγε καὶ σὺ τὰς σκέψεις σου σὰν δημοσιογράφος,
τώρα ποῦ τόσοι χειρουργοὶ κόβουν τὰς ἀρτηρίας μας,
περὶ τοῦ πῶς νὰ κάνωμεν προφορικῶς κι' ἐγγράφως
τὰς διαμαρτυρίας μας,
ἀλλὰ καὶ πρόσχε πολὺ μὴν κάμῃς τὴ μορφή
νὰ πῇς κακὸ γιὰ τὴν Τουρκία καὶ γιὰ τὴ Βουλγαρία
γιατί αὐτά, μωρὲ Μαργῆ, τᾶλεγε κι' ὁ Λευτέρης
ἀλλ' ἀνεχώρησε γοργῶς
κι' ἀπὸ κοτζᾶ πρωθυπουργὸς
ὑπάρχει τώρα σὰν ἐσὲ στοὺς δρόμους χασομέρης.

"Αν θέλεις φίλοι νᾶμαστε κι' ἀγαπημένοι μὴ ὅλους
χωρὶς νὰ περιτέσωμεν σ' ἀκάνθας καὶ τριβόλους,
σοῦ συνιστῶ τὴ γλῶσσα σου νὰ τὴν περιορίσῃς
καὶ σ' ὅ,τι πῇ ὁ Γούναρης μὴ φέρνῃς ἀντιρρήσεις.

Μὴν ἀμφιβάλλῃς γιὰ τὸ νοῦ
τοῦ ξακουσμένου Πατρινοῦ
ποῦ φύλακας οὐδέτερος ἐτέθη τῆς Πατρίδος·
εἶν' ἀπὸ καὶ ποῦ γίνεται τὸ σπέρτο τῆς σταφίδος,
ἐνῷ αὐτοὶ π' ἀποτελοῦν τὴν Τετραπλὴ Ἀντάτα,
κατάγοντ' ἀπὸ τὰ χωριὰ ποῦ γίνετ' ἡ πατάτα.

"Αν ἐννοῇς, μωρὲ Μαργῆ,
στὴ συνοικία τοῦ Ψυρῆ
πανευτυχεῖς νὰ ζήσουμε μ' ὁμόνοια μεγάλη,
καὶ ὄχι ἀναγκαστικῶς
νὰ φύγουμε κακὴν κακῶς
γιὰ τὸ Ληξοῦρι πάλι,
νὰ λές, πῶς ἂν τὴν σήμερον ὅλο τὸ κράτος κλαίει
καὶ τὴν κραυγὴν του πῶς πεινᾷ
δὲν τὴν ἀκοῦνε πονθενά.
μόνον αὐτὸς ὁ ἄκριτος ὁ Βενιζέλος φταίει!

"Αν θέλεις νὰ θεωρηθῇς
ὡς ἓνας ἄνθρωπος εὐθύς
καὶ χαρακτῆρας ντρίτος,
νὰ λές χωρὶς νὰ ντρέπεσαι κανέναν ἀπολύτως,
πῶς ὅσα μᾶς συνέβησαν δυσάρεστα ἐσχάτως
κι' ἐν γένει σ' ὅσα ἐρχονται ἀνάποδα στὸ κράτος
ἐν οὐδετέρῳ ἐποχῇ ποῦ δὲν ζητοῦντ' εὐθύναι,
εἰς ὅλ' αὐτὰ ὑπαίτιος ὁ Βενιζέλος εἶναι.

Σὲ συμβουλεύω ἀπαθῶς νὰ τὰ κυττάξῃς ὅλα·
κι' ἂν οἱ ἀντίπαλοι στρατοὶ στὰ μέρη μας εὐρέθησαν
καὶ γύρω μας ἐτέθησαν
τὰ μυδραλιοβόλα,
κι' ἂν ἐν τῷ μέσῳ τῶν καπνῶν τῆς ἐμπολέμου φρίκης,
φιλοσοφοῦν οἱ Βούλγαροι περὶ Θεσσαλονίκης,
ἐσὺ τῆς Κυβερνήσεως νὰ σέβεσαι τὰς σκέψεις
κι' αὐτὰ ποῦ λέει ὁ Σαββᾶ ποτὲ μὴν τὰ πιστέψῃς!

Μὲ στωϊκὴν ἀπάθειαν βλέπε τὰ πάντα τώρα·
κι' ἂν ὁ Σαράϊγ νέμεται τὴν οὐδέτερά χώρα,
κι' ἂν τῶν Βουλγάρων οἱ στρατοὶ
πιστοὶ στὴ Γερμανία,
μέσα στὰ σπῆττα μας κι' αὐτοὶ
ζητοῦν φιλοξενία,
ἐσὺ γὰρ τὰ συμβαίνοντα καμμιὰ μὴν ἔχῃς ἔννοια,
καὶ στοῦ Σκουλούδη ἀσφαλῆς κρεμῶσουνε τὰ γένια.

Ποσῶς νὰ μὴν ἀδημονῇς καὶ νὰ στενοχωρεῖσαι
ἂν ἐξῆς μῆνες ἔφεδρος ἄνευ αἰτίας εἶσαι
ἀλλὰ τὴν κουραμάνα σου νὰ τρῶς ἐν τῷ θαλάμῳ
καὶ μὴν ἐνδιαφέρεσαι ἂν χτίζουμε στὸν ἄμμο
ἢ ἂν διὰ τῆς στάσεως αὐτῆς τῆς οὐδετέρας
τὰ ἐθνικά μας ὄνειρα θὰ φέρωμεν εἰς πέρας.

Παρέα μὲ τὸ σιτιστὴ
τοῦ λόγου σου νὰ πιάσῃς,
νὰ τρῶς τὴ σοῦπα σου ξεστή
καὶ μὴ ῥωτᾷς γιὰ δράσεις.
Στὸ λόγῳ σου καθόσουνε μὲ χέρια σταυρωμένα,
νὰ σὲ παχαίνουν τ' ἄλευρα τὰ ἐπιτεταγμένα,
βάνε καὶ καὶ ἐκτασὰ τ' ἐμπεχνοῦν τοὺς λόγους
καὶ βόισκε τὴ μαγείρισσα τοῦ ὑπολογιστοῦ σου
καὶ μετ' αὐτῆς σκεδάζε ἐκ τοῦ συρταρίου ἀνάγκας.

Ἐνόσω βλέπεις προσετούς στοῦ Ἔθνους τὸ τιμόνι,
στοῦ λόχου σου καθώσουνε
κι' ἀνέτως ψειρίζωσουνε
καὶ χαίρει κι' εὐδαιμόνει.

Ἐνόσω βλέπεις γέροντας στοῦ κράτους τὸ καπάρτι,
ἢ μέρα πώπεριμένες μὴν περιμένης νῆρτη.

Μὴν περιμένης, βρὲ Μαρή,
νὰ κόψης δάφνη πρὶο χλωρὴ
τώρα πῶβουβαθήκαμε καὶ ψόφιος εἶν' ὁ Λύκος.
Μ.— Μὰ τί μὲ θέλουνε λοιπὸν νὰ μὲ βαστοῦν ἀδίκως;
Κι' ἀφοῦ οἱ κυβερνήτες μας δηλώνουν ὅλο ἕνα
πῶς φίλους ἔχουμε πολλοὺς ἀλλὰ ἐχθρὸν οὐδένα,
μεγάλως δὲ μᾶς σέβονται κι' οἱ Τοῦρκοι κι' οἱ Βουλγάροι.
ποῖος ὁ λόγος νὰ κρατοῦν τὸν κόσμον στοῦ ποδοῦ;

Γ.— Αὐτὸς ὁ κόμπος ἀκριβῶς ἔχει πολλοὺς ζαλίζει
καὶ μ' ὅσο νὰ ζαλίζονται δὲν βρίσκουνε τὴ λύσι.
Ἐδῶ, Μαρή, ὡς φαίνεται, μπερδεύονται τὰ πράγματα
τώρα στὰ γεροντάματα.
Ἐδῶ κι' ἐμένα σταματᾷ ὁ νοῦς κι' ἡ φαντασία
κι' ἐκστατικῶς χωρὶς μιλιᾷ,
πότε κυτῶ τὸ Βασιλῆα
καὶ πότε τὸ Μεσία!

Βλέπω τὸν ἕνα καὶ ῥωτῶ: τί νὰ συμβαίνει ἄρα;
Καὶ πῶς αὐτὸς πῶπέταε τὴ σκούφια του γιὰ συμπάρα
κι' ἔτρεχε ἔδῳ κι' ἄστραφτε ἔκει
μ' ἀνδρεία προπατορικὴ
κι' ἐπέταε μὲ τὸ σπαθὶ τὰ κάστρα στὸν ἀέρα,
νὰ μὴ μοῦ λέη «πᾶμ' ἐμπρὸς καὶ βάστα τὴν παντιέρα»
ἀλλ' ἀνεργο στοῦ θάλαμο τοῦ λόχου νὰ μὲ κλείνῃ
καὶ γκοβερνάντα φρόνιμη τὸ Ράλλη νὰ μ' ἀφίνη;

Βλέπω τὸν ἄλλον ἥρωα ποῦ μὲ τὰ θαύματά του,
ἀνάστησε τὸ Ἔθνος μας ποῦτανε ψόφιο κάτου,
στὴν ἀκρὴ πεταμένονε καὶ ἄχρηστον τελείως
εἰς δὲ τοὺς ἐθνικόφρονας νὰ φαίνεται γελοῖος,
κι' ἔχω τὸ μπουσούλα, μαρῆ, χαμένονε μεμίας
κι' ἄη Νικόλα βόχτα μας σ' αὐτὰς τὰς τρικυμίας!

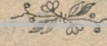
Ποῦ πάω, τί ἐπιζητῶ καὶ τί εὐθύναις φέρω,
ἀνάθεμά' σο ξέρω!
Τὸ Βασιλῆα μου βέβαια πιστῶς θ' ἀκολουθήσω
καὶ τὴν ψυχὴν εἴμ' ἔτοιμος ὑπὲρ αὐτοῦ νὰ θύσω,
γιατὶ αὐτὸς μ' ἐδόξασε καὶ δάφνες μοῦ χαρίζει,
ἀλλὰ δὲν ξέρω δυστυχῶς καὶ τί μὲ τριγυρίζει!

Ὅπου μοῦ πῆ ὁ Βασιλῆας, κλειστὰ τὰ μάτια τρέχω,
ἀλλὰ στοῦ Γούναρη καμμιὰ πεποιθήσι δὲν ἔχω!
Κι' ἂν ἄλλα πράγματα συμβοῦν
καὶ καταδῶθε κατεβοῦν
τοῦ Τσάρου οἱ κοζάκοι,
τί θέλεις νὰ σοῦ κάμω γὼ μὲ τὸ Μιχελιδάκη;

Γ.— Αὐτὸ καθὼς σοῦ ἔλεγα καὶ πρὶν, σοῦ ξαναλέω,
πῶς εἶν' ἡ θάλασσα θολὴ
καὶ βροῖσκου' ἄσχημα πολὺ
τὸ πᾶν πᾶν τοῦ πᾶν,
κι' ἂν ὁ καρὸς τὰ πράγματα, Μαρή, δὲν μεταβάλλει,
μοῦ φαίνεται πῶς θὰ μᾶς βγῇ ἐντὶ τὸ καρναβάλι.

Εἰς τὰς δεινὰς αὐτὰς στιγμὰς
ποῦ οὐδετέρω δι' ἡμᾶς
κι' ἡ ἀνοιξὶς ἐμύρισε,
φοβοῦμαι πῶς ἐγύρισε
ἡ ἐποχὴ ἐκείνη

ποῦ διαρκῶς ἐτρέχαμε στοὺς δρόμους ἀρλεκίνοι,
καὶ λόγῳ τῆς πολιτικῆς τοῦ τάδε καὶ τοῦ δαῖνα
δὲν ἔφευγ' ὁ Καρνάβαλος ποτὲ ἀφ' τὴν Ἀθῆνα.

Μ.— Τί γίνονται τὰ θέατρα τῶν ἐμπολέμων, Γιάννη;
Γ.— Ἐργάζονται δραστήρια
κι' ὁ Χάρος εἰσιτήρια
νὰ κόβῃ δὲν προφτάνει!

Τῆς ἀνθρωπότητος, Μαρή, τὸ αἷμα πλημμυρίζει
καὶ τ' ἀνθὴ τῆς ἀνοιξέως ἐκείνο τὰ ποτίζει,
κι' ὁ Κάϊξερ ὁ συμπαθὴς καὶ προσφιλέστατός μου,
διασκεδάσει ἔξοχα μὲ τὴ σφαγὴ τοῦ κόσμου.

Παντοῦ τοῦ βλήματος βοή
καὶ τοῦ πυρὸς μαυρίλα,
καὶ πέφτει κάτω ἡ ζωὴ
σὰν φθινοπώρου φύλλα
κι' ὁ Ὑψιστος ἐν οὐρανῷ ἰδοὺ ἀπολαμβάνων
καπνοὺς τῆς ἀγριότητος τῶν ἐπὶ γῆς τυράννων.

Μ.— Πῶς ἐτελείωσε λοιπὸν εἰς τὸ Βερδὲν ἡ μάχη;
Γ.— Ποτέ σου μὴν παραδεχθῆς τελειωμὸ πῶς θάχῃ
οὔτε αὐτὴ οὔτε καμμιὰ ἀπ' ὅσες συναφθοῦνε
καὶ μόνον ὅταν ἐντελῶς οἱ μάχιμοι χαθοῦνε
καὶ μείνουν μόνον γέροντες ἐπὶ τῆς ὑδρογείου
ὅπως οἱ δύο Στέφανοι αὐτοῦ τοῦ Ὑπουργείου
π' ὁ ἕνας περισσότερον ἀπὸ τὸν ἄλλον τρέμει,
τότε μπορεῖ νὰ παύσουνε ἡ μάχης κι' οἱ πολέμοι.

Τριάντα μῆνες εἶν' αὐτοὶ π' ἀφ' τῆς ἀγῆς τὸ χάραγμα
ἄλλη κουβέντα δὲν ἀκοῦς παρὰ τ' ἀλληλοσπάραγμα
καὶ τόσον ἐσυνήθισε καθένας τὰ σφαξίματα,
καὶ τόσον φιλοπόλεμος ὁ κόσμος ἔχει γίνει,
ποῦ τώρα πλέον ἔχασε καὶ λογικὴ κι' αἰσθήματα
καὶ τοῦ παραξοφαίνεται νὰ μελετᾷ εἰρήνην.
Εἰρήνην δὲν θὰ ζητηθῇ· ἀλλὰ θὰ ἔλθῃ μόνῃ
τὰ τελευταῖα λείψανα τῆς γῆς νὰ σαβανώγῃ!

Μ.— Δὲν μοῦπες πῶς τὰπέρασες τὴν Τυρινὴ βδομάδα;
Γ.— Ἀφοῦ εὐρέθηκα κι' ἐγὼ μέσα στὴ ζουρλαμάδα
ἄλλη δουλειὰ δὲν ἔκανα παρὰ νὰ τριγυρίζω
σὰ γαῖδαρος Μαγιάτικος αὐτὰ νὰ γκαρίζω.

Πότε μασκέ, πότε παρὲ
ἐγύριζα στὴς στράτες
κι' ἐπῆγαινα καὶ στοῦ Ντορὲ
μὲ τοὺς ἀριστοκράτες

καὶ δὲν ἐχόρταινα, Μαρή, κυττάζοντας ἐμπρὸς μου
σφριγῶντα τὰ κοράσια τοῦ ὅπως πρέπει κόσμου.

Ἐπῆγαινα στὰ καμπαρὲ τὴ νύχτα ζαλισμένος,
ἔνθα ὁ κόσμος ὁ καλὸς ὁ προαγορευμένος
καὶ δεσποινίδες αἰφάντου κι' ὀλίγοις ἐναῖος
καὶ πάμπολοι ἐπίσημοι, σπουδαῖοι μασχαράδες
κι' ἐδιασκεδάσα λαμπρὰ ὀρεῖται καὶ ἐγὼ καίνας
ἐπὶ τῆς λαμπρῆς τῆς κοράσις τῶν νυκτῶν.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΛΕΩΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΘΕΝΩΝ

Κόκκινο ντόμινο φορώ
και φεύγω μετά βίας
και μπαίνω μέσα στο χορό
της Τουρκικής πρεσβείας
και του φωνάζω του Γκαλήπ σφιχτά για ν' μ' ακούση,
άουα κι' αριβάρανε στο Βόσπορο οι Ρούσσοι.

Επήγα και στο Διεθνές
για ναύρω φίνες καλλονές
μ' αυτές να ζαχαρώνω,

και ξέρεις ποιόν απάντησα μπροστά μου; ... Τό Βαρώνο.
Μασκώ τον εύρηκα τον Σεγκ παρέα με τον Κάροο,
κι' ενώ τον έπλησίασα πώς κάτι θάν του πάρω,
τουπ' ένας άλλος μασκαράς «σ' αυτόν λεφτά νλξ ντάει
γιατ' είναι Βενιζελικός κι' αδικώς θά στα φάη!»

Μ.— Λυπούμαι που απέτυχες.

Γ.— Κι' εγώ πολύ λυπούμαι
άλλα ελπίζω με το Σεγκ πώς θάν τα ξαναπούμε
γιατί την έβαρέθηκα αυτήν την βιοπάλη
και σκέπτομαι ν' ασφαλισθώ
με του Βαρώνου το μισθό
όπως έκάμαν κι' άλλοι.

Επήγα και στο Θέατρο το τελευταίο βράδυ,
που μασκαράδες θελκτικοί
αρσενικοί και θηλυκοί
έχόρευαν κοπάδι,

πήγα και σ' άλλες εορτάς πολύ ωραιότερας,
άλλα και σαν τα Κούλουμα της Καθαράς Δευτέρας
καμμίαν άλληνη εορτήν, σε βεβαίω δεν είδα
έτσι σεμνή και όμορφη ν' αρμόζει στην Πατρίδα.

Κοπέλες χαριτόβουτες αρχαϊκά ντυμένες
και όχι ευρωπαϊκώς βαμβακοφουσκιμένες,
έχόρευαν καμαρωτά το Μπάλο και την Τράτα,
κι' όχι καντρίλνες του συρμού
κι' άλλους χορούς του σκοτωμού
που πέφτεις με τη ντάμα σου και γίνεσαι σαλάτα.

Να συγχαρούμε την Παρρέν μεσ' από την καρδιά μας
για της ωραίες της γιορτές
που των προγόνων αρετές
χαρίζουν στα παιδιά μας.
Να συγχαρούμε την Παρρέν και της μαθήτρος ούλες.
Καμάρι τώχω να θωρώ
τον όμορφό σας το χορό,
σεμνές Έλληνοπούλες!

Τα Κεφαλληνιακά που θ' άνουτε τακτικά.

Τώρα με τα καρναβάλια
τα υπέρποτε ζουρλά,
με χορούς και στ' Αργαστόλι
τα περάσανε καλά.
Και ιδίως μ' αναγγέλουν
πώς έπέτυχε πολύ
ο χορός των φιλανθρώπων
στών Απόρων τη Σχολή.

Και βεβαίως εκ των πρώτων
διεκρίθη κατ' αυτόν,
ο Νομάρχης με το σώμα
το πολύ, πολύ λεπτόν.
Διεκρίθη κι' ο Πετρίδης
ο λαμπρός μηχανικός,
άλλα και ο εκ Λευκάδος
συμπαθής δικαστικός.

Μετά χάριτος άγκυρας
και χορευτικές στροφές,
έπληρώσε κι' ο σπεσιόγης
Δελαπόρτας Παναγής,
κι' έχορεύανε με μπρίο
οι Καπάτοι και οι δύο.

Διεκρίθη τ' Αντωνάκη
ή Δελαπόρτατα μύτη,
διεκρίθη το πηρούνι
του κυρίου Νεζερίτη,
διεκρίθη του Κλεάνθη
ή βελάδα ή φαριόλ
και αμφότερα του Βλάχου
τα Παρισινά παιδιά.

Διεκρίθησαν κοπέλες
και κυρές της εποχής,
διεκρίθη κι' ο Σπινέλης
έπι της υποδοχής,
άλλ' ιδίως διεκρίθη
με τα βόξ μιά δεσποινίς
που το νάζι της προπάντων
δεν άμφισβητείται κανείς.

Διεκρίθη μιά νυφούλα
σαν σεμνή τριανταφυλλούλα,
διεκρίθη και ο Βάσος
προς άπάσας μειδιών,
κι' ένας νέος Χαρτιάκος
αφίχθεις εξ Ίνδιαν.
Κι' εν τώ μέσφ της ταύτης
ευθυμίας και χαράς,
διεκρίθη και ο Γιούλιος
ο σπουδαίος φαταράς.

* ΣΤΙΧΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ *

ΣΚΕΛΕΘΡΟ

Μέσα στον κοσμοχαλασμό,
στην κοσμανεμοζάλη,
π' όλος ο κόσμος καίγεται
από μίαν άκρη σ' άλλη,
χουμήξανε μ' άχορταγιά
μπακάληδες κι' έμποροι
άπάνου στη φτωχολογιά
σαν λύκοι άφ' τ' άρη!

Την ώρα παραμόνευαν
και τη στιγμή φυλάγαν
με την ανθρωποθύελλα
κι' ώρμήσανε τρεχάτοι
το αίμα έλο τώπιννε
και τα ψαχνά τα φάγαν
κι' άπόμεινε το σκέλεθρο
στο μαύρον τον έργάτη!

Μ' άκόμη δεν έχόρτασαν
τ' άγρίμια και ούρλίζουν.
Άπάν' από το σκέλεθρο
δεν βγάνουνε το βλέμμα
κι' άφου δεν βρίσκουν τίς ψαχνά
κι' άφου δεν βρίσκουν αίμα,
τα κόκκαλά του τα στεγνά
μασούν και πιπιλίζουν!

ΧΩΡΙΑΤΗΣ

* ΕΚ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ *

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ

—Ελάχιστοι είναι οι άνδρες οι άπο-
τελούντες την χωροφυλακήν του Νομού.

—Ημπορούσε οι κ. κ. βουλευται να
φροντίσουν παρά τώ άμοδίω Υπουρ-
γείφ όπως πληρωθής ή έλλειψις έφ'
όσον είναι δυνατόν.

—Υπό πλήρους επιτυχίας έστέφθη
ή σχολική έορτή του δένδρου. Κατ' αυ-
τήν παρέστησαν άπασαι αι Άρχαι και
άρκετος κόσμος.

—Την πρωίαν της Τετάρτης έπανε-
λήφθη ή δημοπρασία διά την δι' ίστιο-
φόρου συγκοινωνίαν Κατεληού—Κυλ-
λήνης, αναδειχθέντος τελευταίου μειο-
δότου του Αναστασίου Κόμη, όστις
ανεδέχθη να έκτελγ την εν λόγω συγ-
κοινωνίαν επί άμοιβή 275 δραχμών
ατά μήνα.

—Νομίζομεν όμως ότι επί του προ-
κειμένου ήδύνατο να γίνη κάτι τι σο-
βαρώτερον, διότι έλάχιστοι θα είναι
έκείνοι που θα έμπιστευθουν την ζωήν
των εις τα καίρια!

—Επιβάλλεται να όμολογηθής, ότι
με το φλέγον ζήτημα των άλευρων διε-
κρίθη και ως όμιλητής και ως προά-
πιστής των λαϊκών συμφερόντων ο
άλευρέμπορος κ. Γεώργ. Γιαννουλάτος.

—Ζωηρώτατος διεξήχθη ο κατά το
Σάββατον της Τυρινής, δοθείς φιλαν-
θρωπικός χορός εν τη αίθούσά της
Σχολής των Απόρων. Αί άποτελέσασαι
την επιτροπήν κυρίαί, άς δεχθών τα
ελλεικρινή μας συγχαρητήρια.

—Επίσης εν άδιαπίπτω εύθυμία
διεξήχθη και ο χορός των μελών της
Άλιάνς Φρανσέζ κατά την τελευταίαν
Κυριακήν.

—Ως πάντοτε κατενθουσιάσθη και
φέτος ο κόσμος με τας εξέτασεις του
χορού εν τώ Παρθενωγείφ της κ.
Έλένης Μαζαράκη. Κατ' αυτάς διεκρί-
θησαν όλα αι μαθήτριάι άλλ' ιδίως αι
Άσπασία Φραγκοπούλου και Καλλιόπη
Παπαμιχαήλ.

—Εύχαρίστως πληροφορούμεθα ότι
ο ιατρός κ. Άνδρ. Σ. Αλιβιζάτος
προήχθη εις επιμελητήν κλινικής εν τώ
μεγάλφ νοσοκομείφ του διασήμεν κα-
θηγητού Άλμπερ Μαρτιέ των Παρι-
σιών. Ο κ. Αλιβιζάτος, πρσώτοι τα
έν Άθήναις, άναβειν μεταρρώμα-
τα των όλγων εν τη ξένη Έλληνών
επιστημόνων, ούτως ή άλλως ήσαν
μεταφύ επιφανών συναδέλφων των της
Ήσπερίας.

—Από του Σαββάτου 24 τρέχοντος
άρχεται του τακτικού δρομολογίου του
το άιμόλυον «Πύλαρος».

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Είδοποιούνται οι έν τφ έσω-
τερικφ και έξωτερικφ συν-
δρομηται του Ζεζανίου, ως
και οι εύαρεστούμενοι να έγ-
γραφώσι τοιούτοις, ότι διεά
πάσαν σχετικήν αίτησιν, να
άπευθύνωνται προς την έν-
ταυθα διεύθυνσιν, όδός Καλ-
λιθέας 54—Άθήνας.

ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

Διά τας οικονομίας του έργατικού
κόσμου, ταμειυτήριον εις πρώτην ζή-
τησιν προς 4 %.

ΜΑΖΕΣΤΙΚ

Το τελειότερον ξενοδοχείον των Ά-
θηνών επί της λεωφόρου Πανεπιστη-
μίου.

Διευθύνται οι Κεφαλλήνες
ΑΔΕΛΦΟΙ ΖΕΠΠΑΤΟΙ & Ε. ΜΑΤΙΑΤΟΣ

ΚΟΝΤΙΝΑΔΤΑΙ

Το άξιοπρεπέστερον ξενοδοχείον του
Πειραιώς

Διευθύνται οι Κεφαλλήνες
ΑΔΕΛΦΟΙ ΖΑΜΑΝΗ

ΟΙΝΟΙ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ

Σ. Γ. ΤΡΑΤΛΟΥ
ΟΔΟΣ ΒΟΥΛΗΣ 2

Μαυροδάφνη, βομπόλα, μοσχάτο,
Μονεμβασίας. Οίνοι παλαιόι, άγνοι
επιτραπέσιοι, κατάλληλοι προς κατα-
σκευήν κίνας, μοναδικοί διά τους άναρ-
ρώνοντας.

ΣΠΥΡΟΣ ΚΡΑΣΣΑΣ

Ο Κεφαλλήν ιατρός όδοντοίατρός
εφαρμόζον τα τελευταία μέσα της έπι-
στήμης. Όδός Πειραιώς 14.

ΚΡΟΝΙΟΝ

Το θανμάσιον μυροπωλείον και κου-
ρείον επί της οδού Σταδίου κάτωθεν
του Άρσακείου.

Διευθυντής ΚΩΣΤΗΣ ΙΓΓΛΕΣΗΣ

Η ΩΡΑΙΑ ΕΛΛΑΣ

Οίκογενειακόν, εύπρεπέστατον ξενο-
δοχείον επί της πλατείας του σταθμού
Λαυρίου.

Διευθυντής ΠΕΤΡΟΣ ΘΙΑΚΟΣ

Η ΓΑΛΛΙΑ

Είνε το καθαρώτερον εστιατόριον των
Χαντιών με ήλικά γνήσια και τιμής
λογικής.

Διευθυντής ΧΑΡΑΛ. ΛΕΙΒΑΔΗΣ

Ν. ΓΕΩΡΓΑΤΟΣ

Ο καλλιτέχνης υποδηματοποιός εις το
κατάστημα του όποιου παραγγέλει τα
υποδήματά του όλος ο έκλεκτός κόσμος
των Άθηνών.

Όδός Σταδίου έναντι Άρσακείου.

ΟΛΟΙ οι ένταυθα Κεφαλλήνες
ας μή λησμονούν το καθαρώτατον
κουρείον του

ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΟΝΤΑΡΙΝΗ

Όδός Προάστειου 8

Αί οίκογένεσσαι των ένταυθα συμ-
πολιτών, είδοποιούνται ότι ή εκ Κεφαλ-
ληνίας γνωστή μόδιστα γυναικείων φο-
ρεμάτων Κάτε Παπασταμάτου
Κεφαλά κατοικεί εν τή οδφ Ήρο-
δου

ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΒΕΛΗΘΙΟΘΗΚΗ
Σινάρα καπνίζουν όλοι

ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΕΟΥΡΙΟΥ

3 Προάστειου 3

Τύποις Π. Α. Πετράκου. — Άθήναι.